

Livvin kieli on muutakin kuin pelkkä kielitieteellinen ilmiö

► Helsingin yliopiston suomalais-ugrilaisen laitoksen tutkija Janne Saarikivi totesi vastauksessaan (HS 8. 8.) Leo Miralan kirjoitukseen (HS 31. 7.), ettei livvin puhuma-alue ole kuulunut Suomeen yli 60 vuoteen.

Tähän seikkaan ja myös livvin puhujien vähälukuisuuteen viitaten hän syysä Suomen valtiolta vastuun livvin kielen tukemisesta Suomessa.

Tutkijan ajatuksenjuoksu kummastuttaa. Ei kai Saarikivi väittä, että Salmin ja Suojärven pitäjistä muutti sotasiirtolaisina muutama sata livvin puhujaa? Miralan tuumat ovat siis oikeutettuja.

Venäjän livvinkielisillä alueilla puhujien määrän väheneminen ei ehkä ollut yhtä dramaattista, mutta eivät sielläkään lapset enää puhu isovanhempiansa kieltä. Salmi ja Sor-

tavala ovat täysin livvistä vapaita venäläisiä alueita.

Karjalan tasavallan päämies Sergei Katanandov julisti muutama vuosi sitten, että suomen kielen tukeminen Karjalassa ei ole Karjalan vaan Suomen tehtävä, koska Venäjän Karjala ei ole perinteistä suomalais-alueetta. Suurin osa sinne lähteineistä suomalaisistahan muutti alueelle 1930-luvulla ja inkerinsuomalaiset vieläkin myöhemmin, 1950-luvulla, muuten nimenomaan silloisen Suomalais-karjalaisen neuvostotasavallan johtajan kutsusta.

Tässä oiva vinkki Suomen päättäjille, joiden luo Mirala ja muut livvin puolestapuhujat Suomessa kannattaa ohjata pyytämään apua.

Katanandovin lausuma loukkasi Karjalassa syntyneitä ja kasvaneita suomalaisia. Voin vain kuvitella, miltä Leo Mira-

lasta tuntui, kun hän tutustui Saarikiven vastaukseen.

Saarikiven asenne näyttää olevan kylmän pragmaattinen: hän haluaa säilyttää uhanalaiset suomalais-ugrilaiset kielet kielitieteellisenä ilmiönä.

Tutkijana hän ottaa itselleen oikeuden päättää, missä niitä kannattaa pelastaa ja missä ne saavat kuolla. Ihmiset ovat tämän ajattelutavan mukaan vain kielenkantajia vailla identiteettiä.

Kannatan Saarikiven ajatusta Suomen television lähetyksalueen ulottamisesta Venäjän Karjalaan. Se palvelisi kuitenkin aivan muita tehtäviä.

Jos Suomen televisiosta olisi livvin säilyttämiskeinoksi, Miralan ei olisi tarvinnut nostaa asiaa esille.

Mirja Kempinen
fil. maist.
Helsinki